

De eerste Nederlander die de Matterhorn beklom

Het bijzondere leven van Anne Willem van Eeghen jr.

Door: Maarten Faas

Droogstoppel of avonturier

De Amsterdammer Anne Willem van Eeghen werd als firmant van het gerenommeerde Handelshuis 'Van Eeghen & Co' omschreven als een bescheiden man, uiterst voorzichtig en risicomijdend.¹ Hij was zeer punctueel en schiep er genoeg in al het cijferwerk nauwgezet te controleren. Een typische droogstoppel, oerdegelijk en saai. Tegelijk was deze man de eerste Nederlander die de Matterhorn, de iconische berg bij Zermatt in Zwitserland, beklom. Een avonturier die jaarlijks de Alpen introk langs lastige bergtoppen die hij besteege.² Wie was deze Van Eeghen? Een korte biografische schets.

Van Eeghen in 1881

Van Eeghen

Anne Willem van Eeghen werd geboren op 20 december 1860 in Amsterdam. Hij was het tweede kind van het echtpaar Anne Willem van Eeghen en Johanna Louisa den Tex, getrouwd op 6 juni 1850 in Amsterdam.³ De ouders hadden vijf kinderen, naast Anne Willem, vier dochters.

In de periode van 1891 tot 1910 was Anne Willem één van de drie firmanten van het, al veertien generaties lang bestaande, Handelshuis 'Van Eeghen & Co' aan de Herengracht in Amsterdam.

Van Eeghen & Co werd al in de 17e eeuw is opgericht door, de uit Aardenburg in Vlaanderen afkomstige, Jacob van Eeghen. Via Middelburg en Haarlem belandde de protestantse familie Van Eeghen in Amsterdam. Als koopman handelde hij eerst in wol en linnen en later in producten als graan, haring en zout.

In de 19^e eeuw koos het Handelshuis voor een nieuwe koers, namelijk de commissiehandel met Nederlands-Indië. Ze startten een rederij en uiteindelijk voeren er zes schepen tussen Nederland en Nederlands-Indië, met een groeiende

¹ J. Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen. Proeve eener geschiedenis van een Amsterdamsch Handelshuis*, N.V. Nederlandse Boekimport en Uitgeversmaatschappij v/h Van Ditmar, Amsterdam 1949, p. 365-366.

² 'Bergtochten door leden der N.A.V. gemaakt. A.W. van Eeghen jr.', in: *Mededeelingen der Nederlandsche Alpen-Vereeniging*, 20(1922)2, p. 217-220.

³ Vgl. genealogieonline.nl

stroom koloniale producten. Tijdens het laatste kwart van de 19^e eeuw was de firma tevens nauw betrokken bij het naar de beurs brengen van talrijke plantages. In deze periode van de geschiedenis van Van Eeghen & Co werd puissant veel geld verdiend.⁴

Van Eeghen in 1896

Wie was Anne Willem?

Van Eeghen was een man met een fors postuur en een flinke snor. Over zijn persoonlijkheid schreef Rogge⁵, in zijn in 1949 verschenen boek *'Het Handelshuis Van Eeghen'*: hij "was een dier figuren, wien het minder om de eer dan om de plichtsbetrachting was te doen, die allermist begeerden vooraan te gaan, een werkelijk eenvoudig en nobel mensch."⁶

Leopold⁷ beschreef in een biografische schets zijn leven als "teruggetrokken", "de indruk ontstaat dat hij een ernstige, introverte man was, wien de verantwoordelijkheden, misschien wel vanwege zijn huiver om fouten te maken en dus vanwege zijn perfectionisme, zwaar vielen".⁸ Rogge: "Commissariaten of bestuursfuncties ambieerde hij niet, doch de posten, waaraan hij zich moeilijk onttrekken kon, vervulde hij met dezelfde toewijding en nauwgezetheid als zijn kantoorwerk".⁹ In zijn werk als firmant was speculatie voor Van Eeghen een gruwel, hij was niet erg voortvarend, sterk risicomijdend, zeer punctueel. Hij schiep een welbehagen in cijferen, alles tot op de komma nauwkeurig controleren.¹⁰ Van Eeghen bleef zijn hele leven ongehuwd.

Als men deze citaten op zich in laat werken, imponeert Van Eeghen als een droogstoppel, een nette, kleurloze man. Kennelijk had hij tegelijk een heel andere kant. In 1881, op twintigjarige leeftijd, beklommen hij en zijn neef en

⁴ Vgl. <https://www.amsterdam.nl/stadsarchief/nieuws/handelshuis-eeghen/>

⁵ J. Rogge was ten tijde van de Tweede Wereldoorlog de oudste procuratiehouder van de firma Van Eeghen & Co. Tijdens de oorlog viel de handel nagenoeg stil. Rogge gebruikte deze tijd om de geschiedenis van het handelshuis grondig te onderzoeken en te beschrijven in een ruim 400 pagina's tellend boek.

⁶ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 365.

⁷ Robbert L. Leopold was in de periode van 1964 tot 1979 eerst lid en later voorzitter van het bestuur van de Koninklijke Nederlandse Alpen Vereniging. Hij was zevenentwintig jaar actief in de *Union Internationale des Associations d'Alpinisme* (UIAA), de internationale koepel van bergsportverenigingen. Sinds 2000 is Leopold, als eerste Nederlander, *honorary member* van de UIAA.

⁸ R.L. Leopold, 'A.W. van Eeghen (1860-1938)', in: R.L. Leopold, M.W.J. Jolles & F.C. Dufour, *Het Alpinisten Gezelschap. Van hen die voorbijgingen. 1908-2008*, uitgegeven in eigen beheer, Den Haag 2008.

⁹ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 366.

¹⁰ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 365-366.

vriend Alexander Beels¹¹, als eerste Nederlanders de Matterhorn, de 4.478 meter hoge, beroemde berg bij Zermatt.¹²

Van Eeghen schreef over deze onderneming een dagboek met illustraties, dat in 1952, veertien jaar na zijn overlijden, werd gepubliceerd.¹³ Het duo kwam op 28 juni aan in Zermatt. Zij maakten eerst onder leiding van een lokale berggids twee oefentochten.¹⁴ Daarna trokken zij, nu onder leiding van twee berggidsen, een week over de zogenaamde *Haute Route Zermatt - Chamonix*. Dat is een hoge alpiene route over gletsjers en hoge cols. Dit alles om goed geacclimatiseerd en geprepareerd te geraken. Uiteindelijk beklommen zij de Matterhorn vanuit Breuil-Cervinia in Italië op 7 en 8 juli 1881. Zowel voor Van Eeghen als voor Beels gingen per persoon twee berggidsen en een drager mee. De berggidsen waren onder andere Jean-Antoine Carrel en Jean Joseph Maquignaz, welke beiden in die tijd tot de absolute top behoorden. Leopold omschreef het dagboek van Van Eeghen over zijn Matterhorn beklimming: "geen bedachtzaamheid, geen diepe ernst, neen, een kleurrijk verhaal vol humor en zelfspot, een juweeltje in de Nederlandse alpiene literatuur".¹⁵ Niet alleen een 'saai piet' dus deze Van Eeghen, maar tegelijk een enthousiaste avonturier.

Illustratie uit dagboek Matterhorn

Alpinist

Waarschijnlijk ging het gezin Van Eeghen regelmatig op vakantie in Zwitserland. In 1922 publiceerde Anne Willem van Eeghen jr. een overzicht van alle bergtochten die hij maakte.¹⁶ Zijn eerste beklimming deed hij al op zestienjarige

¹¹ Alexander Hercules Beels (1859 - 1917), Heer van Heemstede, later bekend als autocoureur.

¹² In 1865 werd de Matterhorn door Edward Whymper en drie andere Engelse alpinisten, onder leiding van drie berggidsen voor het eerst tot op de top beklommen. Toen een dramatisch hoogtepunt in het alpinisme. Tijdens de afdaling verongelukten door een valpartij de Engelsen ref. Charles Hudson, Douglas Robert Hadow en lord Francis Douglas en de berggids Michel Croz. Whymper en de berggidsen vader en zoon Peter Taugwalder kwamen veilig terug in Zermatt. Dit was het eerste grote klimongeval dat veel aandacht kreeg in de media. Het leidde er zelfs toe dat de Engelse koningin zich uitsprak voor een algemeen klimverbod in de Alpen. Edward Whymper, *Scrambles Amongst the Alps in the Years 1860-69*, John Murray, London 1873.

¹³ A.W. van Eeghen, 'Bestijging van den Matterhorn door A.H. Beels en A.W. van Eeghen Jr op 8 Juli 1881', in: *De Berggids* (1952) augustus, p. 52-62.

¹⁴ Het maken van bergtochten onder leiding van een of twee lokale berggidsen was in die periode gebruikelijk. Vgl. Maarten Faas, *Nederlands laatste ontdekkingsreiziger. Philips Christiaan Visser (1882-1955)*, Uitgeverij Verloren, Hilversum 2024, p. 145-148.

¹⁵ Leopold, 'A.W. van Eeghen (1860-1938)'.

¹⁶ 'Bergtochten door leden der N.A.V. gemaakt. A.W. van Eeghen jr.', in: *Mededeelingen der Nederlandsche Alpen-Vereeniging*, 20(1922)2, p. 217-220.

leeftijd. Hij beklom de Titlis.¹⁷ Dan volgt een lange lijst van drieënhalve pagina waarop alle bekende toppen van de Alpen staan: de Mont Blanc in Frankrijk, de Grossglockner in Oostenrijk, de Ortler in Italië, Jungfrau in Zwitserland, enzovoorts. Rogge: hij koesterde "een hartstocht voor wandelen en vooral bergbeklimmen. Iederen zomer trok hij een maand lang door de Alpen, om, nu eens hier dan weer daar, groote en vaak moeilijke tochten te ondernemen onder leiding van een beproefden gids."¹⁸

De laatste beklimming die Van Eeghen ondernam was in 1913 de Neue Weissthor in de Italiaanse Alpen. Hierna brak de Eerste Wereldoorlog uit waardoor niet meer naar de Alpen gereisd kon worden. Na deze oorlog heeft Van Eeghen, inmiddels bijna zestig jaar, geen bergtochten meer ondernomen.¹⁹

Ondertussen was hij nog wel lid van het bestuur van de Nederlandsche Alpen-Vereeniging, van 1911 tot 1915 als assessor en van 1915 tot 1920 als voorzitter. In 1920 bedankte hij voor de benoeming voor een nieuwe termijn. Hij had zeker nog grote belangstelling voor het Nederlandse alpinisme, maar kennelijk niet de motivatie nog een termijn als voorzitter te fungeren.²⁰ Wel bleef hij lid van het zogenaamde 'Alpinisten Gezelschap', een exclusieve 'dining club' van heren die toentertijd als de top het Nederlandse alpinisme werden beschouwd.²¹ Dit gezelschap bestaat overigens anno 2025 nog steeds.

Alpinisten Gezelschap 1908 - Van Eeghen zittend 2e v.r.

Firmant

Op 1 januari 1889 verscheen een circulaire van de firma Van Eeghen & Co waarin werd medegedeeld dat de heer Anne Willem van Eeghen jr. was opgenomen als deelgenoot van het bedrijf.²² Met andere woorden: hij was mede-eigenaar geworden.

¹⁷ De Titlis is een berg, met een hoogte van 3238 meter, in de Alpen op de grens tussen de Zwitserse kantons Obwalden en Bern. De berg ligt bij de wintersportplaats Engelberg.

¹⁸ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 367.

¹⁹ J.A. Bierens de Haan, 'In Memoriam Anne Willem van Eeghen jr.', in: *De Berggids* 6(1938), p. 193-194.

²⁰ 'Het 20 jarig bestaan van de N.A.V.', in: *Mededeelingen der Nederlandsche Alpen-Vereeniging*, 20(1922)1, p. 7.

²¹ Dit gezelschap werd opgericht door dr. Ph.C. Visser. In 1907 was deze Visser in Londen om namens de Nederlandsche Alpen-Vereeniging het vijftigjarig jubileum bij te wonen van de befaamde Britse *Alpine Club*. Daar nam hij deel aan een bijeenkomst van de *Alpine Dining Club*. Statige heren tevens alpinisten die eens in de zoveel tijd geheel in stijl en *smoking* dineerden. Dat idee nam hij mee naar Nederland. Op 28 november 1908 vond in Amsterdam de oprichting plaats van het (nog steeds bestaande) Alpinisten Gezelschap. Faas, *Nederlands laatste ontdekkingsreiziger*, p.161.

R.L. Leopold, M.W.J. Jolles & F.C. Dufour, *Het Alpinisten Gezelschap. Van hen die voorbijgingen. 1908-2008*, uitgegeven in eigen beheer, Den Haag 2008.

²² Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 330.

Er is niet veel over zijn jeugd bekend. Nadat hij de HBS en de toenmalige handelsopleiding had gevolgd, vertrok hij in 1882 voor drie jaar naar Nederlandsch-Indië, de toenmalige kolonie, nu de republiek Indonesië. Hier werkte hij bij de Nederlandsch-Indische Landbouw-Maatschappij, een dochteronderneming van de Nederlandsch-Indische Handelsbank. Hij beklom aldaar de 2962 meter hoge vulkaan de Gedeh op West-Java, alsook de Tangkuban Perahu (2072 meter) en de Bromo (2329 meter).

Terug in Nederland ging hij bij zijn oom Christiaan Pieter van Eeghen op het kantoor van Van Eeghen & Co werken.²³

In het Stadsarchief van de gemeente Amsterdam bevindt zich een vonnis tegen hem door de Schuttersraad van de Schutterij van Amsterdam uit 1887, waarin hij werd veroordeeld tot een geldboete van vijftien gulden wegens het zonder verlof afwezig zijn bij exercities.²⁴

In 1888, een jaar voor de Tweede Boerenoorlog, reisde hij naar de Zuid-Afrikaansche Republiek ofwel 'Transvaal' en naar 'Oranje Vrijstaat'. Hij ontmoette Paul Kruger, waarmee hij contact bleef onderhouden.

In tegenstelling tot zijn vader, chef van het bankiershuis Cramerus & Co, met publieke functies in de Provinciale Staten van Noord-Holland en de Amsterdamse Kamer van Koophandel, wonend in een vorstelijk huis aan de Sarphatiestraat, ging Anne Willem junior wonen in een bescheiden woning in de Vondelstraat. Hij was commissaris van de Surinaamse Bosch Exploitatie Maatschappij, die mede door de firma Van Eeghen & Co was opgericht. Tevens was hij commissaris van de Madoera Stoomtram Maatschappij in Den Haag en de Nederlandsch-Indische Spoorwegmaatschappij.²⁵

Hij was lid van het dagelijks bestuur van het Artis-fonds en het Brandweer-fonds. Voorts was hij gedurende vier termijnen tussen 1886 en 1915 diaken van de Doopsgezinde Gemeente in Amsterdam.²⁶ Bekend is dat hij als persoon vele mensen concrete hulp en bijstand verleende.

Op het einde van zijn loopbaan als firmant bij Van Eeghen & Co werd hij voorzitter van de Raad van beheer van de Tjiboeni-Tjipongpok Caoutchouc Maatschappij, een bedrijf in de productie en handel in rubber. Na zijn terugtreden uit de firma bleef hij betrokken bij deze maatschappij.²⁷

²³ Christiaan Pieter (Piet) van Eeghen (1816-1889), de oudere halfbroer van Anne Willem zijn vader, was één van de bekendste Amsterdamse Van Eeghens. Oprichter van het Vondelpark en het Koninklijk Oudheidkundig Genootschap. Gehuwd met zijn nicht Catharina Huidekoper (1822-1879), dochter van de Amsterdamse burgemeester. Hij was, naast firmant van Van Eeghen & Co vijftientig jaar president-directeur van De Nederlandsche Bank. Daarnaast stichter van de eerste woningcorporatie in Amsterdam. Mede oprichter van het Prinsengrachtziekenhuis en het (latere) Stedelijk Museum en het Rijksmuseum. Vgl. Laura van Hasselt, *Geld, geloof en goede vrienden. Piet van Eeghen en de metamorfose van Amsterdam 1816-1889*, Balans, Amsterdam 2022.

Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 336-342.

²⁴ Stadsarchief gemeente Amsterdam, Archief van de Familie Van Eeghen, jongere tak, nummer toegang 1224, inventarisnummer 1135.

²⁵ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 351, 365-367.

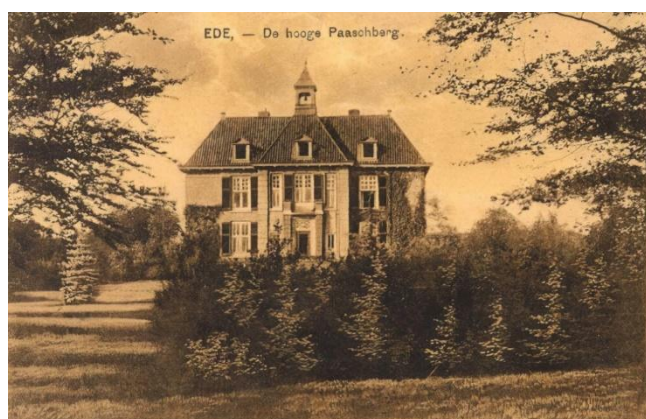
²⁶ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 367.

²⁷ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 367.

Aandeel in de Tjiboeni-Tjipongpok Caoutchouc Maatschappij

Anne Willem van Eeghen jr. trok zich op relatief jonge leeftijd, hij was toen net vijftig jaar, terug uit de firma. "Nooit is geheel duidelijk geworden, waarom hij in 1910 besloot den handel vaarwel te zeggen. Wellicht begon de verantwoordelijkheid voor de steeds verder reikende bemoeiingen der firma hem zwaar te vallen, of verdroot hem de scherpe concurrentie,..", aldus Rogge.²⁸ Duidelijk is dat hij opnieuw naar Nederlandsch-Indië wilde reizen als 'vrij man', dus niet belast als firmant van Van Eeghen & Co. Hij wilde buiten gaan wonen, veel wandelen en zolang het nog kon de bergsport beoefenen. De dag voor Kerstmis 1910 nam hij afscheid met een toespraak tot het personeel, wat niet gebruikelijk was, waarin hij eindigde met de volgende woorden. "Ik sta nu niet langer voor u als patroon, maar eenvoudig als een man. Zeker zal ik ieder van U wel eens onrechtvaardig hebben behandeld of gegriefd: dat was verkeerd, wil het me vergeven!".²⁹ Het kenmerkte deze ingetogen, bedachtzame, nauwgezette en risicomijdende man. Indië voor de tweede keer bezoeken deed hij inderdaad in 1912. Opnieuw beklom hij de vulkaan de Bromo en nu ook de Papandayan (2665 meter) op Java.

De Hooge Paaschberg in Ede

²⁸ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 367, 368.

²⁹ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 368.

Ede

Op 4 oktober 1915 kocht Van Eeghen via de plaatselijk bekende notaris W.F.J. Fischer jr. 'enkele percelen bouwland, hakhout en dennen' op de Paasberg in Ede.³⁰

Vervolgens liet hij op deze grond 'De Hooge Paaschberg' bouwen, een monumentale villa met stijkenmerken verwant aan het late Hollands classicisme met een mooie landschappelijke tuin.³¹ De villa werd ontworpen door de Amsterdamse architect H.A.J. Baanders.³² De bouw werd uitgevoerd door bouwonderneming Van Ettikhoven & Brands.³³

Uit het gereconstrueerde bevolkingsregister van de gemeente Ede blijkt dat Van Eeghen er, met zijn oudere, alleenstaande zus Anna Cecilia van Eeghen³⁴, op 16 april 1916 ging wonen.³⁵

Rogge: "Hoewel de oud-koopman in Ede nòg teruggetrokkener en eenvoudiger leefde dan in de hoofdstad, duurde het niet lang of ook in het Gelderse dorp was hij een weldoener voor velen."³⁶ Toch lijkt het erop dat het 'nòg teruggetrokkener' leven in Ede, feitelijk wel meeviel.

Uit het gemeentearchief van Ede blijkt dat hij op 21 november 1919 samen met Leendert Tulp en de eerdergenoemde notaris Fisher, een naamloze vennootschap onder de naam 'Bouwmaatschappij Ede' oprichtte.³⁷ Het bedrijf stelde zich als doel woningen te bouwen voor de middenstand. De bouwmaatschappij vroeg de gemeente Ede deel te nemen middels het verstrekken van een hypotheek, hetgeen tot forse verdeeldheid in de Edese gemeenteraad leidde.³⁸

Van Eeghen mengde zich in 1920 middels een ingezonden brief in de discussie binnen de Edese gemeenteraad over de voorgenomen verhoging van de gemeentelijke belastingen. De ENKA (de Eerste Nederlandse Kunstzijdefabriek Arnhem) wilde vanuit Arnhem naar Ede verhuizen, hetgeen in 1922 gerealiseerd zou worden. De gemeente Ede moest daartoe mede bijdragen o.a. door het bouwen van woningen voor de arbeiders van de fabriek. Van Eeghen vond belastingverhoging voor de Edese burger onjuist en meende dat de vennootschap van de ENKA deze kosten zou moeten nemen.³⁹

Aangezien in Ede geen Doopsgezinde Gemeente was, sloot Van Eeghen zich aan bij de Lutherse kerk in Ede. Hij was lid en tijdelijk voorzitter van de 'Commissie van Advies van de afdeling Ede van het Nederlandsch Luthersch Genootschap' tussen 1926 en 1937.⁴⁰ Zeker zal hij financieel flink hebben bijgedragen aan de bouw van de huidige, in 1937 in gebruik genomen Lutherse kerkgebouw in Ede. Hij liet zich in Ede strikken voor comités van aanbeveling, bijvoorbeeld voor het 'Comité van Aanbeveling' voor de 'Nationale Reclasseeringsdag' op 5 juni 1937

³⁰ Notariële akten Ede, aktenummer 1231, identificatie 000002291, inventarisnummer 15, datum 04-10-1915, notaris Fischer jr, W.F.J., soort akte 'Verkoop onroerend goed', gemeentearchief Ede, via www.archival.nl

³¹ Het Hollands classicisme was de belangrijkste bouwstijl in de tijd van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden in de zeventiende eeuw. Tuinarchitect D.F. Tersteeg maakte het ontwerp voor de tuin.

³² Herman Ambrosius Jan Baanders (1876 - 1953) was een Nederlandse architect die een belangrijke rol speelde in de Amsterdamse School. Hij ontwierp onder meer het Amsterdams Lyceum. Op 29 september 1915 werd de officiële bouwaanvraag bij de gemeente Ede ingediend met de tekeningen van Baanders.

³³ 'Directe omgeving De Hooge Paaschberg moet volstrekt onaangetast blijven', in: *De Zandloper* 20(1992)3, p. 4.

³⁴ Geboren 24 oktober 1854 in Amsterdam, overleden op 7 januari 1932 in Ede.

³⁵ Kaart (gereconstrueerd) bevolkingsregister 'Van Eeghen, Anne Willem', gemeentearchief Ede, via www.archival.nl

³⁶ Rogge, *Het Handelshuis Van Eeghen*, p. 369.

³⁷ Notariële akten Ede, Aktenummer 728, identificatie 33.728, inventarisnummer 33, datum 21-11-1919, gemeentearchief Ede, via www.archival.nl

³⁸ *Nieuws en advertentieblad voor Ede en omstreken* 23 augustus 1919.

³⁹ *Edesche Courant* 9 oktober 1920.

⁴⁰ Archief Lutherse Kerk 118.1 inv.nr. 11 - gemeentearchief Ede.

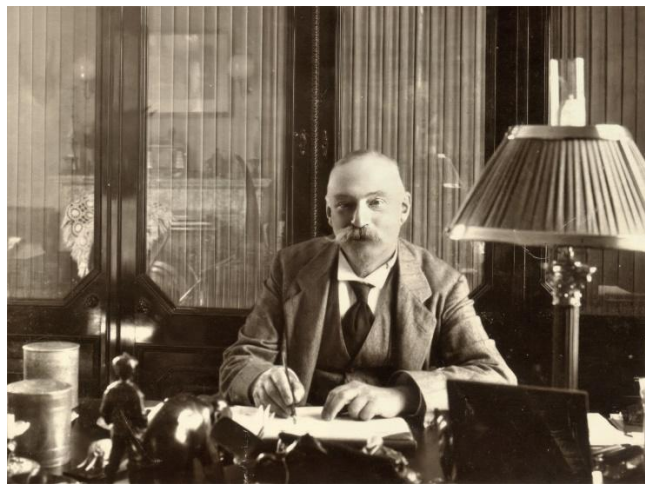
en het 'Eere-Comité' voor de feestelijkheden in Ede ter gelegenheid van het huwelijk van prinses Juliana en Bernhard in 1937.⁴¹

Van Eeghen was, naast de zeven leden van de in 1924 opgerichte historische vereniging Oud Ede, die elk vijf gulden contributie inlegden, de enige begunstiger van deze vereniging met tien gulden (omgerekend naar nu was dat circa € 100).⁴²

Hartgers van het Historisch Museum Ede over Van Eeghen: "Hij was een gerespecteerd man die grote belangstelling had voor het maatschappelijk leven."⁴³

Anne Willem van Eeghen overleed op 12 juli 1938 in Ede, hij was toen 77 jaar oud.⁴⁴

Hij werd op vrijdag 15 juli 1938 begraven op Zorgvliet in Amsterdam.⁴⁵

Van Eeghen achter zijn bureau op De Hooge Paaschberg in Ede vml ca 1916-1917

In de tuin achter De Hooge Paaschberg. Vlnr. Jacob Cornelis Wolterbeek (1900), Anna Cecilia Wolterbeek (1895), Petronella Clasina van Eeghen (1870) zus van Van Eeghen en moeder van de Wolterbeken, Anna Cecilia van Eeghen, Nellie Wolterbeek (1903), Anne Willem van Eeghen, Louise Willemine Wolterbeek (1892) vml ca 1916-1917

⁴¹ *Edesche Courant* 29 mei 1929. *Edesche Courant* 23 december 1936.

⁴² J.H. Nijenhuis, *De Pioniers*, in: *De Zandloper* 12(1984)3, p. 22.

⁴³ 'Directe omgeving De Hooge Paaschberg moet volstrekt onaangetaast blijven', in: *De Zandloper* 20(1992)3, p. 4.

⁴⁴ Akten en registers Ede, datum 12-07-1938, aktenummer 168, overlijdensakte Anne Willem van Eeghen, gemeentearchief Ede, via www.archival.nl

⁴⁵ *Edesche Courant* 13 juli 1938. *Algemeen Handelsblad* 15 juli 1938.

Anne Willem van Eeghen, Anna Cecilia van Eeghen met nicht Nellie Wolterbeek op Ginkelse Heide bij Ede

Ansichtkaart Ede - Villa op den Paaschberg

Verantwoording foto's

Foto's van Van Eeghen, Stadsarchief gemeente Amsterdam.

Foto De Hooge Paaschberg, Vereniging Oud Ede.

Foto dagboek Matterhorn, A.W. van Eeghen, 'Bestijding van den Matterhorn door A.H. Beels en A.W. van Eeghen Jr op 8 Juli 1881', in: *De Berggids* (1952) augustus, p. 54.

Foto Alpinisten Gezelschap, R.L. Leopold, M.W.J. Jolles & F.C. Dufour, *Het Alpinisten Gezelschap. Van hen die voorbijgingen. 1908-2008*, uitgegeven in eigen beheer, Den Haag 2008.

Foto Aandeel in de Tjiboeni-Tjipongpok Caoutchouc Maatschappij, M.Faas - Ede.

Foto's Van Eeghen achter bureau; Achter in de tuin van De Hooge Paaschberg; Ansichtkaart Ede - Villa op den Paaschberg; Van Eeghen, Anna Cecilia met nicht Nellie Wolterbeek op Ginkelse Heide, website Stichting Het Geslacht Van Rhijn.